

ויסנאם

התאבדות

לטוח ארוך

משך חודש ימים לא נדמו התותחים המוסקיים, המחופרים באדמה והנעים מן נקודה אחת לשנייה. משך חודש ימים ישבו הנחתים האמריקאיים, כשפגזים נופלים על עמדותיהם בתדירות של אחד כל ארבע שניות — משך 24 שעות ביממה. זה היה בקונטיין, לה קוראים בשפת-

כשהתעקשה להגן על עמדות חסרות-ערך, נחלה את תבוסתה במיצע דיין-ביין-פו. ואם כי קונטיין איננה דיין-ביין-פו — עלולה ההצלחה הצבאית האמריקאית האחרונה לשחק את אותו תפקיד שהתבוסה הצרפתית שיחקה: לשכנע את ארצות-הברית שזוהי השקעה בלתי-כדאית, ושכדאי להת-ליף את המדיניות — ואולי גם את המועמד הדמוקרטי לנשיאות, בבחירות של 1968.

בוליביה

רצח

בדם קר

„אחרי שישפטו אותי למאסר — יעמידו פנים שאני מנסה לברוח ויתקעו בי כדור“, אמר לפני כמה שבועות העיתונאי הצרפתי רוני דבריי על שוביו הבוליביאניים. ואילו הקולונל רקה טראן, הכלאי המחזיק במפתחות תאו של הצרפתי-המארכסי-סטי הצעיר, טען לא פעם: „אנשי-הגרילה ודאי ינסו לשחרר את דבריי, ואז נצטרך לירות — ולא חשוב על מי“.

איומים אלה, בתוספת העובדה שאנשי מישטרו של הדיקטטור הצבאי רנה באררי נטוס נוהגים לירות בעורפו של כל איש-גרילה שהם לוכדים מאפיינים את חגובת המישטר הצבאי של בוליביה על מלחמת-ההרים של אנשי הגרילה הקאסטרסיים. בשבוע שעבר בא מיקרה נוסף ואישר את הסברה, שבבוליביה מתנהלת מלחמת-השמד נגד המורדים הקאסטרסיים: חורחה ואסקס ויאנה, איש-הגרילה היחיד שנפל ב-שבי — לאחר שנפצע — נרצח אף הוא. בדי צחוק, „זה היה צריך להיות דבריי“, אמרו מייד כתבי-החוץ שביקרו את דבריי בעיר קאמרי, בה נפתח השבוע מש-פטו.

אבל בינתיים נמשך המסע הבינלאומי ל-מען שיחרורו ומשפטו ההוגן של דבריי — ולא במיקרה, משום שהוריו נימנים עם חוגי האצולה העשירים ביותר של צרפת.

אלא שאנשי הכת הצבאית לא יכלו ל-סבול שיעשו מהם צחק. 300 איש-גרילה, בהדרכתו האישית של המנהיג הקומוניסטי הקוביא-ארגנטיני, צ'ה גבארה, עדיין חות-כים את הארץ לשניים.

על כן הם נחפזו לגלות כי ויאנה חוסל „עת ניסה לברוח מבית-החולים“.

הקולונלים, שפירסמו הודעה זו, לא ניסו אפילו להסתיר את העובדה שאיש-הגרילה הקאסטרסי לא היה במצב לנוע ממיתו, אליה רותק לאחר שנפצע בעת תפישתו. ליתר רושם גם חזרו והודיעו, ללא כל ביסוס ממשי, כפי שכבר הודיעו כמה פע-מים בעבר, כי הצליחו לחסל גם את צ'ה גבארה. אבל לא במיטה, כי אם בהרים.

ארצות-הברית

יש קלים

ויש כבדים

ארצות-הברית מצאה, השבוע, את עצמה בפני בעיות-סמים חדשות בתכלית:

● שלטונות המכס התלוננו ששוב אין להם מחסנים די הצורך, כדי לאחסן את כמות החשיש והמאריהואנה המוברחת ל-אמריקה — ואותה חייב המכס לשמור, על פי חוק, עד שהמברחים יובאו לדין.

● משד ההגנה התלוננו שרוב החיילים האמריקאיים מעשנים חשיש.

83 אחוז, באחד המחנות המבוצרים בוויטנאם הודו 83 אחוז מן הנשאלים שהם מעשנים חשיש, אורח-קבע.

בין 95 איש שהשכימו לדבר על כך, בי-בסס לונג בין, בקירבת סייגון, הודו 79 שהם מעשנים חשיש.

מהם עישנו 45 אחוז עוד לפני הצטרפותם לצבא ארצות-הברית; 10 למדו על כך ב-צבא; אבל 45 אחוז מן המעשנים — החלו להשתמש בחשיש — אך ורק בוויטנאם.

„בגלל המתח“, אומרים השלטונות הרפור-איים האמריקאיים.

אבל מתח או לא — אין ספק שרוב אלה המעשנים בצבא, יחזרו לארצות-הברית, כשהם מכורים לסם — ויגבירו שם את ה-תנועה האזירה התובעת כבר היום ביטול איסור המכירה של סמים „קלים“.

סמים אלה הם חשיש ומאריהואנה שה-התמכרות להם היא פסיכולוגית, כמו לסב-אק, למשל; ולא סמים „כבדים“ כמו אופ-יום, הרואין ומורפיום — להם מתרגל הגוף מבחינה קלינית, ואין כימעט אפשרות לה-שתחרר מהשפעתם, אך ורק בכוח הרצון.

צ'ה גבארה

לירות, ולא חשוב על מי

הארץ מקום המלאכים. לגבי החיילים ה-אמריקאיים היה זה הגיהנום.

תגובתם היתה בהתאם: מוססים אמריק-איים כבדים ותותחים, באזוקות והליקופ-טרים, הפציצו יומם ולילה את ה„איזור המפורז“ המפריד בין דרום לצפון ויטנאם.

היתה זו ההפצצה הכבדה ביותר לה זכה שטח עויין, אי-פעם, באיוושהי מלחמה. היא נשאה פירות — מרים במקצת: הויטקונג נסוג, השאיר את האמריקאיים חולשים על גיבעה קטנה, בשטח מיוער — שאינה חול-שת על שום שטח חיוני, ואין לה חשיבות אסטרטגית כשלעצמה. בתמורה השאירו ה-נחתים בשרה — קרוב לשלושת אלפים איש.

כזה שיכנוע רציני. גם בסיגון, הלא-כל-כך רחוקה מקונ-טיין, זכו האמריקאיים לניצחון: בית-הניבחרים הדרום-ויטנאמי אי-שר, ברוב דחוק של 58 בעד 43 נגד, את כהונתו של הנשיא תיאופאט, איש הכת-השלטת הצבאית.

היה זה אישור צפוי: בית-הניבחרים ניבחר בעזרת זיופים ולחץ.

משום כך אפשר היה להתפלא ש-47 איש הצביעו נגד ואחד נימנע. ארבעה מן המצבי-עים נגד נפסלו בגלל „איסורים“, ברגע בו נודמה היה, לסייע הרוב, שהכהונה תידחה.

„עוד ניצחון אחד כזה ואבדנו!“ אמרו פקיד-היעוץ האמריקאיים הבכירים, בסיגון, משודע להם על תוצאות-הבחירה. ומימרתם הפכה, בן-לילה, לסיסמת-ויטקונג, מאחר ואנשי-הגרילה מנצלים כל ספק אמריקאי למלחמתם הפסיכולוגית.

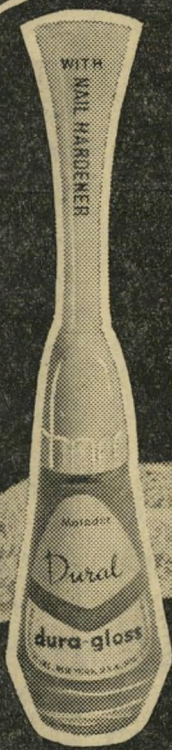
פיקפוקים גוברים. וכך גם אירע ששני הניצחונות האמריקאיים הפכו, באר-צות-הברית הרחוקה, לתבוסה פוליטית ענ-קית לנשיא ג'ונסון.

במקום אופוזיציה של ביטניקים, היפס ואינטלקטואלים חסרי-השפעה השורפים את צויר-הגיוס שלהם, הפכה ההתנגדות למלחמת ויטנאם, תוך שבועות, לדיגלם של כל החו-גים השמרניים — והליבראליים הקיצוניים.

טוענים השמרנים: „על אמריקה להתרחק מסיבוכים אסיאניים, להתרכז בהגנת היבשת האמריקאית“.

טוענים הליבראליים: „זוהי מדיניות של התאבדות לטוח ארוך. גם צרפת גמרה את הקאריירה בוויטנאם — או הודו-סין —

התחזקו!

כולך זהר וקסם עם לכת דורה-גלוס

בכל בקבוק חדש של דורה-גלוס מצויות פניני DURALON לערבוב הומוגני של הלכה בגווני האפנה החדשים.

DURA-GLOSS, הלכה היחידה המכילה כבר NAIL HARDNER, הלכה השומרת על צפרניך. DURA-GLOSS אינה מותקלפת ומצפה בצורה שווה וחלקה את הצפורן.

dura-gloss
זהר וקסם לצפורניך

טיולי סופות

של

אגד * אגד-דו

- * רמת הגולן
- * רצועת עזה—צפון סיני
- * ירושלים—בית-לחם—חברון
- * יריחו—שכם—טול-כרם

ועוד טיולים ב-40 מסלולים נבחרים בכל רחבי הארץ

הטיולים מתקיימים באוטובוסים מפוארים בלוויית מדריכים מוסמכים

— מספר המקומות מוגבל —

פרטים והרשמה במשרדי „אגד-תיור“, „אגד-דן תיור“ ואצל סוכני הנסיעות

העולם הזה, שבועון החזשות הישראלי, המערכת והמנהלה: תל-אביב, רח' קרליבך 12, טלפון 30134-5, ת.ד. 136 • מען מברק: עולמפרס • דפוס משה שהם בע"מ, תל-אביב, רח' פין 6 • גלושוח: צינקוגרפיה כספי בע"מ • העורך הראשי: אורי אבנרי • המו"ל: העולם הזה בע"מ